

Katedra trestního práva

Uchazeč: Mgr. Miroslava Ševčíková

Oponent: JUDr. Mgr. Jana Navrátilová, Ph.D.

Posudek

na rigorózní práci Mgr. Miroslavy Ševčíkové „Alternativní tresty v českém trestním právu“

Předložená rigorózní práce je poměrně důkladným zpracováním problematiky alternativních trestů v českém trestním právu. Vnější úprava práce je velmi pěkná. Okruh použité literatury je odpovídající zvolené tématice. Předložená práce splňuje po formální stránce všechny požadavky kladené na rigorózní práci.

Autorka si za téma své práce zvolila velmi zajímavou problematiku, která je stále více diskutována a stále v popředí laického i odborného zájmu, zejména s ohledem na srovnání účinnosti alternativních trestů a trestu odnětí svobody.

Autorka se na 123 stranách textu po úvodu, jenž velmi stručně nastiňuje obsah rigorózní práce, rozebírá v první kapitole pojem a účelu trestu, jak z pohledu jednotlivých teorií, tak ve smyslu současného trestního zákoníku. Trochu zde postrádám stručné srovnání s předchozím právním předpisem, který ustanovení o účelu trestu obsahoval (přestože autorka neopomíná tuto skutečnost zmínit v poznámce pod čarou). Druhá kapitola se zabývá obecně koncepcí restorativní justice, jednotlivými pojmy, zásadami a pojetím restorativní justice v České republice. Ve třetí kapitole autorka nastiňuje systém alternativního řešení trestních věcí, který se uplatňuje v našem právním řádu. Autorka zde neopomíjí ani mimotrestní instituty. Čtvrtá kapitola je věnována historickému vývoji alternativních trestů mimo krátkého úvodu, který se pokouší vyjmenovat jednotlivé alternativní tresty v trestním zákoníku. Tato kapitola mi připadá trochu nesystematická s ohledem na svůj obsah.

Těžiště práce je soustředěno zejména do páté kapitoly, kde je podrobně rozebírána právní úprava jednotlivých alternativních trestů a rovněž tak jsou zde popsány některé problémy s jednotlivým tresty spojené. Zajímavě tuto kapitolu ilustrují statistické údaje uvedené v závěru.

Další část práce se zabývá alternativními trestními opatřeními, které lze uložit mladistvým. Sedmá kapitola je věnována Probační a mediační službě jako orgánu, který se jako jeden z nejvíce účastní na výkonu a ukládání alternativních trestů. Tato část se mi zdá zbytečně popisná a zabývající se obecně například strukturou Probační a mediační služby, když by bylo vhodnější se více zaměřit na konkrétní činnosti a problémy Probační a mediační služby spojené s alternativními tresty.

Závěrečná část práce je věnována alternativním trestům ve Slovenské republice, což zajímavě dokresluje předchozí výklady.

V závěru se autorka pokouší shrnout získané poznatky a hodnotí současnou právní úpravu alternativních trestů v České republice.

Na konci práce jsou připojeny přílohy, které ilustrují celkovou problematiku, a přínosné jsou především zde obsažené grafy a tabulky.

Celkově lze předloženou práci hodnotit jako poměrně dobrou. Autorka zde prokázala znalost zvolené problematiky, a to včetně pramenů a zejména některých problémů spojených s tématem. Autorka vhodně využila statistické údaje a ve své práci prokázala schopnost samostatné tvůrčí odborné práce.

Závěrem je nutné uvést, že předložená práce Mgr. Miroslavy Ševčíkové splňuje po formální i obsahové stránce požadavky kladené na rigorózní práci a je způsobilým podkladem pro obhajobu.

Při obhajobě své práce by se autorka mohla vyjádřit k otázce, zda považuje za vhodný institut v případě ukládání trestu domácího vězení tzv. institut předběžného šetření prováděný Probační a mediační službou a zda jeho existence nemůže být také jedním z důvodů, že tento trest je ukládán daleko méně, než bylo při jeho zavádění předpokládáno.

Doporučuji, aby po úspěšné obhajobě a rigorózní zkoušce byl Mgr. Miroslavě Ševčíkové udělen titul doktora práv.

V Praze, dne 19.10.2011

JUDr. Mgr. Jana Navrátilová, Ph.D.
oponent